

учете единых методов перед процедурой консолидации должна быть проведена их корректировка.

Дополнительная информация включает: перечень предприятий, входящих в финансовую группу; описание методов оценки и калькуляции; анализ зависимости величины выручки как от реализации, так и от видов деятельности и ситуации на рынке; изменения, происходящие в финансовой группе за отчетный период.

Таким образом, проанализировав структуру и принципы оформления финансовой отчетности в Польше, следует указать, что основополагающим принципом составления финансовой отчетности является принцип осмотрительности (консервативности) учета. Возможно именно его соблюдение, могло бы стать залогом успеха украинской политики в области составления финансовой отчетности.

Список литературы: 1. Бухгалтерский учет и анализ за рубежом Д.А. Панков М-2002г. 2. <http://buh.ru/text/90152-2.html> 3. <http://saldo.ru/zhurmezhdubuhuch/index.ru.html.msg=66383> 4. <http://tid.com.ua/tid1/addonres.php?id=3399>

В.Є. МЕЩЕРЯКОВ, ас., *А.В. СЕРГЄЄВА*, студ., ХНАУ ім. В.В. Докучаєва,
Харків

КЛАСИФІКАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

Витрати виступають тією категорією, яка є характерною для господарської діяльності підприємства, незалежно від виду його діяльності та форми власності. В умовах інноваційного розвитку виробництва, комп'ютеризації процесів виробництва, надання підприємствам повної господарської та юридичної самостійності, відповідальності за результати своєї діяльності особливої актуальності набувають рішення, спрямовані на підвищення ефективності використання ресурсів, необхідних для здійснення виробничо-

господарської діяльності, що в свою чергу підвищує роль виробничих витрат та створення ефективної системи управління витратами для забезпечення конкурентоспроможності продукції та стійкого фінансового становища на ринку.

Щоб глибше оцінити вплив витрат на збереження і покращення загальної прибутковості підприємства, необхідно забезпечити їх науково обґрунтовану класифікацію за окремими ознаками як важливий елемент підвищення ефективності управління виробничими витратами, їх обліку та контролю.

Багатоманітність проблем трактування витрат пояснюється багатьма причинами, серед яких можна виділити: проблеми розрахунку собівартості продукції; необхідність раціонального використання ресурсів, їх планування та ефективне використання; аналіз фактичних витрат з метою виявлення відхилень і причин; співставлення доходів і витрат для визначення фінансового результату, забезпечення зростання прибутку; організація управлінського обліку на підприємствах.

Витрати в бухгалтерському розумінні відрізняються від витрат в загальноекономічному тлумаченні. Під економічними витратами розуміють «затрати втрачених можливостей», а саме суму грошей, яку можна отримати при найбільш вигідному з усіх можливих альтернативних варіантів використання ресурсів. Таким чином, економічні витрати будь-якого ресурсу, обраного для виробництва продукції, дорівнюватимуть його вартості за найкращого з усіх можливих варіантів використання. З бухгалтерської точки зору, витрати – це лише конкретні витрати ресурсів.

З метою бухгалтерського обліку, аналізу та планування витрати підприємства об'єднуються в однорідні групи за різними ознаками. Загалом витрати групуються та обліковуються за видами, місцями виникнення та носіями витрат. Під визначенням «носій витрат» слід розуміти продукцію підприємства (включаючи роботи та послуги), яка в той чи інший момент може перебувати на різних дореалізаційних стадіях, починаючи від стадії придбання запасів, призначених для її випуску. На наш погляд, за цільовим спрямуванням

витрати підприємства можна умовно поділити на: основні витрати; витрати на обслуговування; витрати на управління.

При управлінні витратами, на наш погляд, доцільно використовувати наступну номенклатуру статей калькуляції витрат: сировина і матеріали; поворотні відходи (зі знаком «мінус», бо вони віднімаються від вартості використаних сировини і матеріалів); куповані комплектуючі вироби і напівфабрикати; послуги сторонніх організацій, спожиті безпосередньо у виробництві продукції; паливо та енергія, спожиті в технологічних цілях (цю статтю можна об'єднати з попередньою); заробітна плата працівників, зайнятих у виробництві (основна і додаткова); відрахування на соціальні цілі; амортизація основних засобів, що експлуатуються безпосередньо в процесі виробництва; витрати на підготовку й освоєння виробництва (в частині їх списання зі статті витрат майбутніх періодів); витрати на утримання й експлуатацію обладнання; загальновиробничі витрати; адміністративні витрати; втрати від браку; інші виробничі витрати; позавиробничі витрати (витрати на збут).

УДК 330.133:06.047

Н.В. ГНЕСІНА, асп., НТУ «ХПІ», Харків

ПРИНЦИПИ ТА МЕТОДИ РОЗРАХУНКУ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ ОБ'ЄКТУ

В умовах динамічного ринку питання оцінювання вартості майнових комплексів і їх складових мають велике значення. Саме на основі встановлення ринкової вартості здійснюються операції зі зміною прав власності, приймаються різні управлінські і правові акти, що пов'язані з володінням і використанням майна і т. ін.